

במיוחד כאשר מדובר בתאומים זהים, החברה נוטה להתעלם מההבדלים הבינאישיים בין התאומים ולהתייחס אליהם כישות אחת. באחד המחקרים (Macdonald, 2002), החוקר זיהה שלושה סוגים של זהות בהקשר של תאומים: 1. שניים הם אחד – תפיסה עצמית בה התאומים תופסים את עצמם כישות אחת. 2. התפיסה על פיה כל תאום הוא ישות בפני עצמה ו3. נפרדות מזויפת, על פיה התאומים חווים את עצמם כישות אחת, אך בעלת תכונות שונות. המטרה של המחקר הנוכחי הוא להתמקד בנפרדות – התפיסה על פיה כל תאום הוא ישות בפני עצמה, ולבחון את הקשר בין תפיסה זו, לבין מספר האחים במשפחה והפרש הגילאים. אחד הממצאים בספרות מצביעים על כך כי אחים הם מקור חשוב לגיבוש זהות, מכיוון שהם מאפשרים השוואה והם מהווים גורם חשוב בתחושת העצמי של ילדים (Dunn, 2000). על פי מודל ההשוואה החברתית, על ידי צפייה באחים נוספים, אשר להם תחביבים שונים, ותחומי עניין שונים, התאומים עשויים להיות בעלי מוטיבציה רבה יותר להתנסות בדברים גם ללא האח התאום ובכך, לפתח זהות נפרדת. על פי מודל נוסף, אחים מעודדים התפתחות של נפרדות (deidentification) באמצעות תהליך בו כל אחד מהאחים מפתח תכונות שונות ותחומי עניין שונים על מנת לקבוע את זהותם הייחודית בתוך המשפחה (Whiteman, McHale, & Crouter, 2007). בנוסף, נמצא בספרות כי פער הגילאים בין התאומים לבין אחיהם עשוי להשפיע על תהליך הנפרדות, באמצעות השפעה על מידת התחרות (Koch, 1956 a, b, c), או באמצעות הקשר למידת הרגש החיובי בין האחים (Minnett, Vandell, & Santrock, 1983).

השאלה המחקרית של העבודה הנוכחית נוגעת לאופן ההשפעה של פער הגילאים בין התאומים לבין האחים על תהליך הנפרדות, כאשר ההשערה היא כי תאומים אשר גדלים עם אחים יראו נפרדות גדולה יותר מאשר תאומים ללא אחים. בנוסף, בהתבסס על מחקרים אשר מצאו כי פער גילאים תורם לנפרדות, משוער במחקר זה כי ככל שפער הגילאים בין התאומים לאחות יהיה גדול יותר, כך תחושת הנפרדות תהיה יותר חזקה.

השפעה של אחים על נפרדות

בשנים האחרונות, ישנה נטייה להכיר בכך כי ישנה שונות גדולה במבנה המשפחתי בחברה המערבית ועל כן, לעיטים עולה השאלה, מי הם האחים והאחיות? עליה בשיעור הגירושים וגיבוש משפחות מורכבות (אשר לעיטים כוללות ילדים של כל אחד מבני הזוג מנישואים קודמים), מובילים לעיתים לקושי בהגדרה ועולה השאלה לגבי האם להגדיר אחים על פי הקרבה הביולוגית, או על פי מבנה המשפחה. בעקבות זאת, ההגדרה הנוכחית היא רחבה יחסית וכוללת לא רק קירבה ביולוגית, אלא גם יחסים הנובעים ממבנה המשפחה (Edwards, Hadfield, Lucey, & Mauthner, 2006).

על אף הקשיים העולים במחקר להגדיר מי הם "אחים", המחקר מעלה כי לילדים צעירים אין קושי להבחין בין אחים לבין חברים או אנשים מחוץ למשפחה הקרובה, כאשר הידע לגבי מי הם אחים התבסס פעמים רבות על התפקיד הפונקציונלי של אחים (לדוגמא, מגורים ביחד) ולא דווקא קשר ביולוגי (כמו במקרים של אחים אשר מתגוררים רחוק, ומבקרים לעיטים רחוקות (Edwards et al., 2006).

המחקר מעלה בנוסף כי כאשר מבקשים מילדים לתאר מה מייצגים עבורם האחים והאחיות, אחד הדברים הבולטים אשר עולים הוא העובדה כי הילדים משווים את עצמם לאחיהם, וכי האחים הם גורם חשוב בביסוס תחושת העצמי של הילד (Edwards et al., 2006). על פי התיאוריה המערכתית (family systems theory), המערכת המשפחתית היא מערכת במובן שכל דבר אשר קורה לחבר משפחה אחד, משפיע על כולם. תיאוריה זו מניחה גם כי האחים הם תת-מערכת – וכי היחסים בין האחים הם חשובים ביותר להתפתחות הילדים (Baumann, Dyches, & Braddick, 2005). חוקרים רבים מציינים כי באופן מפתיע, אחים נוטים להיות פעמים רבות שונים אחד מהשנייה (Dunn, 2000). באופן דומה, חוקרים רבים עוסקים בשאלה האם התבגרות לצד אחים תורמת לתהליך ההתפתחות, ומה תורם לשוני ולדמיון בין אחים.